

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

11 januari 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN, INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING EN DECREETSEVALUATIE

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de tewerkstelling van allochtonen bij de Vlaamse overheid

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het Institutionele Forum met betrekking tot de staatshervorming

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de gevolgen van de privatisering van BIAC op de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het model-politiereglement met betrekking tot het verbieden van boerka's op openbare plaatsen

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie

Dinsdag 11 januari 2005

Waarnemend voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.05 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de tewerkstelling van allochtonen bij de Vlaamse overheid

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de tewerkstelling van allochtonen bij de Vlaamse overheid.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, volgens een onderzoek van eind november 2004 van socioloog Martens van de KU Leuven is de overheid de meest gesloten arbeidssector voor allochtonen. Deze bevinding geldt voor alle overheidsinstanties in België en dus ook voor Vlaanderen.

Dit is een spijtige vaststelling. Ik ben immers van mening dat de werkvloer een representatieve afspiegeling zou moeten zijn van onze bevolkingsamenstelling. De overheid in Vlaanderen is de grootste werkgever, en ze heeft dan ook een voorbeeldfunctie.

Mijnheer de minister, ik besef echter ook dat de Grondwet ons geen vrije teugels geeft voor de allochtonen die nog niet de Belgische nationaliteit hebben. Volgens artikel 10, lid 2, van de Grondwet kunnen bij wet of decreet slechts 'uitzonderingen'

op de nationaliteitsvereiste van het openbaar ambt gegeven worden. De Raad van State gaf reeds advies naar aanleiding van een ontwerp van decreet van de vorige regering, dat nog op de valreep werd ingediend maar niet meer werd goedgekeurd. Net als u ben ik van oordeel dat we dit advies moeten opvolgen.

Ik kan mij ook niet aansluiten bij het voorstel van de heer Martens om deze situatie recht te trekken via de invoering van arbeidsquota. De enige juridisch correcte weg lijkt me dan ook zo snel mogelijk een lijst van uitzonderingen op de nationaliteitsvereiste uit te werken.

Mijnheer de minister, ik heb begrepen dat u deze weg wilt bewandelen. Hoe is het met de vorming van deze lijst op dit moment gesteld? Welke termijn denkt u nodig te hebben om deze lijst klaar te hebben en te vertalen in een ontwerp van decreet? Zijn de functies waarvoor de uitzondering geldt al bekend?

Ik zou deze discussie echter willen verbreden door me niet enkel te richten op de aanwezigheid van niet-Belgen in onze overheidsbedrijven. Ik heb het dan over de allochtonen in de etymologische zin van het woord, zijnde mensen van vreemde afkomst of herkomst die reeds de Belgische nationaliteit hebben.

Zoals ik reeds aanhaalde, is voor mij de afspiegeling van onze samenleving in de ministeries en de openbare instellingen de kern van de zaak. We moeten de groep 'allochtonen' hier dan ook verbreden en kijken naar de aanwezigheid van de 'nieuwe Belgen' binnen de overheidsdiensten. Juridisch is er voor deze laatste groep uiteraard geen probleem. Het zijn Belgen en zij voldoen aan de nationaliteitsvoorwaarde voor de bekleding van

Gatz

een openbaar ambt. Ook deze groep blijkt echter niet oververtegenwoordigd te zijn in het openbaar ambt.

Mijn tweede vraag is bijgevolg van bredere maatschappelijke aard. Wat denkt u op korte, middel-lange en lange termijn te doen om de verschillende bevolkingsgroepen op een representatieve wijze in onze openbare diensten te werk te stellen? Welke pro-actieve beleidsinstrumenten wilt u terzake ontwikkelen? Ik denk daarbij onder andere aan allerlei sensibiliserende maatregelen. Er moeten niet steeds opnieuw onderzoeken of metingen worden gedaan om vast te stellen dat het met de aanwezigheid van allochtonen, die al of niet de Belgische nationaliteit hebben, in de openbare diensten po-ver gesteld is.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, vooreerst wil ik u allemaal mijn beste wensen aanbieden voor het nieuwe jaar.

Mijnheer Gatz, door de samenlezing van artikel 10 van de Grondwet met de Europese bepalingen inzake het vrij verkeer van werknemers, kunnen enkel personen die de nationaliteit hebben van een van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte benoemd worden tot ambtenaar. Artikel 10, tweede lid van de Grondwet laat evenwel toe om bij wet of decreet uitzonderingen te formuleren op de nationaliteitsvereiste voor het openbaar ambt.

Mijn voorganger, de heer Van Grembergen, heeft een ontwerp van decreet ingediend bij het Vlaams Parlement dat ertoe strekt een hele reeks statutaire functies bij de Vlaamse overheid open te stellen voor personen die niet de nationaliteit hebben van één van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte. Dit ontwerp van decreet werd op het einde van de vorige legislatuur toegelicht in de bevoegde commissie, maar werd er niet meer ten gronde besproken.

Zowel de Raad van State als de Inspectie van Financiën hebben in hun advies echter zeer duidelijk gesteld dat dit ontwerp van decreet ongrondwettelijk is, doordat het te veel functies openstelt voor

personen die niet de nationaliteit hebben van een van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte. Krachtens artikel 10 van de Grondwet kunnen bij wet of decreet immers enkel uitzonderingen worden geformuleerd op de nationaliteitsvereiste. De kans is dan ook groot dat – indien het Vlaams Parlement dit ontwerp had goedgekeurd – er vroeg of laat een gegrond annulatieberoep zou zijn ingediend bij het Arbitragehof en dat de tekst dus zou worden vernietigd, met alle gevolgen van dien.

Om een aantal redenen acht ik het niet opportuun een nieuw decretaal initiatief te nemen. Uit de adviezen van de Raad van State blijkt dat hij de tekst van artikel 10 van de Grondwet zeer restrictief interpreteert, zodat hoe dan ook slechts een zeer beperkt aantal functies kan worden opengesteld. De raad stelt dat functiefamilies waarvoor wel kan worden aangeworven, niet kunnen worden opgesomd. Bij decreet moeten bijzondere gevallen van aanwerving worden omschreven.

Het gaat dus over uitzonderingen. De Raad van State stelt als kritiek op het ontwerp van voormalig minister Van Grembergen dat van de uitzondering de regel werd gemaakt. We zouden moeten komen tot een heel sluitende definiëring van – en ik neem aan ook tot een motivering bij – de overstap op de uitzonderingsregel die de Grondwet ons toelaat.

De mogelijkheid om de Belgische nationaliteit te verkrijgen, werd enkele jaren geleden door de snel-Belg-wet zodanig versoepeld dat een persoon die absoluut in vast dienstverband wenst te worden tewerkgesteld bij de Vlaamse overheid, gemakkelijker dan vroeger de Belgische nationaliteit kan verkrijgen, waardoor hij of zij voldoet aan de nationaliteitsvereiste.

Een groot deel van de allochtonen in Vlaanderen is van de tweede of derde generatie en bezit reeds de Belgische nationaliteit. Ik wijs er trouwens op dat de nationaliteitsvereiste enkel geldt voor de statutaire betrekkingen. Voor de contractuele functies bij de Vlaamse overheid bestaat er geen nationaliteitsvereiste.

Er zou een probleem ontstaan door het openstellen van een beperkt aantal uitzonderingsfuncties voor personen die niet de nationaliteit bezitten van één van de EU-lidstaten. Van zodra ze zijn aangeworven, zouden ze immers geen enkel perspectief

Bourgeois

op mobiliteit hebben, omdat ze niet in aanmerking komen voor de overgrote meerderheid van de functies waarvoor, omwille van artikel 10 van de Grondwet, wel nog de nationaliteitsvereiste geldt. Er zou dus een decreet nodig zijn dat limitatief is en een beperkt aantal uitzonderingsgevallen viseert. Dat zou niet in verhouding zijn met het doel dat we nastreven.

Ik sta volledig achter uw vraag, maar voor een oplossing moeten we andere middelen inzetten. We moeten effectief een verhoging krijgen van het aantal Vlamingen van allochtone afkomst bij de Vlaamse overheid. In dit land scoren we minder goed op het vlak van tewerkstelling van allochtonen in het algemeen, zowel in de privé- als in de overheidssector. We moeten hier werk van maken via het voeren van een actief doelgroepenbeleid.

In de beleidsnota werd uitdrukkelijk opgenomen dat de Vlaamse overheid een voorbeeldfunctie zal vervullen op het vlak van evenredige participatie van een aantal doelgroepen waaronder de allochtonen. Bovendien verleende de Vlaamse Regering op 24 december 2004 – heel recent dus – haar definitieve goedkeuring aan het besluit van de Vlaamse Regering inzake de evenredige arbeidsparticipatie voor het Vlaams overheids personeel. Dit besluit geeft voor de Vlaamse overheid uitvoering aan het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt. Eén van de doelgroepen in dit besluit zijn de allochtonen.

Er is natuurlijk sprake van een definitie- en controleprobleem. Onder 'persoon van allochtone afkomst' wordt in het besluit verstaan: 'persoon met een nationaliteit van een land buiten de Europese Unie of persoon van wie minstens één ouder of twee grootouders een nationaliteit hebben van een land buiten de Europese Unie'. Dit criterium heeft natuurlijk als nadeel dat alleen kan worden geregistreerd op basis van vrijwilligheid, want het gaat niet op om dergelijke voorwaarde te koppelen aan de inschrijving. Overeenkomstig dit besluit zal worden gewerkt met streefcijfers om de evenredige participatie en gelijke kansen binnen het personeelsbestand van de Vlaamse overheid te realiseren en zullen specifieke maatregelen worden genomen om de in- en doorstroom van personen uit de kansengroepen, waaronder de allochtonen,

te bevorderen en om hun voortijdige uitstroom tegen te gaan.

Zoals te lezen staat in de beleidsnota Bestuurszaken 2004-2009 zal ik de verschillende kansengroepen, waaronder de allochtonen, mogelijkheden bieden op tewerkstelling op de arbeidsmarkt. Dit kan onder meer worden gerealiseerd door een gerichte arbeidsmarktcommunicatie en via startbaanovereenkomsten als middel tot kennismaking met de Vlaamse overheid en als stap naar reguliere tewerkstelling.

De regering heeft, als voorbeeld voor de privé-sector die hierover nog moet onderhandelen, in het licht van de tewerkstellingsakkoorden en de Ondernemingsconferentie beslist om een stagebeleid te voeren dat gericht is op jonge mensen die zich nog niet op de arbeidsmarkt bevinden. Dit wordt opgenomen in de opdracht van de leidend ambtenaren. Het besluit van de Vlaamse Regering vermeldt uitdrukkelijk dat moet worden gewerkt via kansengroepen. Zo kunnen mensen die een achterstand hebben, vertrouwd raken met de overheid. Het stagebeleid is ook gericht op kortgeschoolden, bij wie we vaak een sociale kloof opmerken. Veel van die mensen beschikken wel over de capaciteit om te studeren, maar komen daar niet toe omwille van sociale omstandigheden.

Deze voormiddag stelde de VRT acties voor inzake het diversiteitsbeleid. Een van de instrumenten die zullen worden gehanteerd om meer Vlamingen van allochtone afkomst zowel achter als voor het scherm te krijgen, is de stage. De projecten lopen reeds. Stages zijn ook een middel om mensen ertoe aan te zetten te reageren op vacatures. Leidend ambtenaren kampen immers ook met het probleem van een gebrek aan sollicitanten. Op dit vlak moeten we trouwens nog ontzettend veel werk verrichten voor mensen die wel over onze nationaliteit of die van een van de EU-lidstaten beschikken.

We hebben nog heel wat werk voor de boeg, maar we willen maatregelen nemen. Zonder in quota te vervallen, zullen we werken aan de hand van streefcijfers. De opdracht van de leidende ambtenaren omvat in dit verband eveneens een terugkoppeling. Uit tussentijdse rapporten en uit de eindrapportering moet blijken in welke mate de streefcijfers zijn bereikt. We mogen echter niet vergeten dat we de mensen enkel kunnen vragen zich te registreren. Dit moet op vrijwillige basis gebeuren.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik zou de minister willen bedanken voor zijn uitvoerig antwoord. Ik leid hieruit af dat het hem menens is. De juridische uiteenzetting over de toelating van niet-Belgen tot het openbaar ambt had me aanvankelijk nochtans sceptisch gestemd.

Ik zou graag nog een kanttekening bij deze discussie maken. Blijkbaar stelt de Raad van State zich zeer restrictief op. Volgens de minister is het niet opportuun om voor een zeer beperkte lijst een uitzonderingsdecreet op te stellen. Bovendien zouden de mensen die een dergelijke functie zouden bekommen niet over doorstromingsmogelijkheden beschikken. Ik kan deze redenering enigszins begrijpen, ik weet niet of ik het anders zou aanpakken.

Vanuit het standpunt van de minister snijdt de verwijzing naar de snel-Belg-wet hout.

Volgens de minister bestaat het gros der allochtonen uit mensen van de tweede en de derde generatie. Ondanks de migratiestop komen nog steeds voldoende mensen ons land binnen. Hoewel we het zelf niet goed schijnen te beseffen, is ons land een immigratieland geworden. Ik weet bijgevolg niet of ik de redenering van de minister op dit vlak zonder meer kan volgen.

Ik zal dit dossier opvolgen. Wellicht zullen de minister en ikzelf het hier voor of na de zomer nog eens over hebben. Tijdens dat gesprek moeten we nagaan wat de eerste resultaten van het actieve doelgroepenbeleid zijn. Bepaalde groepen moeten we zover krijgen dat ze solliciteren. Dit is een sleutelement in de hele discussie. De minister en zijn diensten moeten hier voldoende aandacht aan besteden.

We zullen er moeten in slagen de in verhouding met onze buurlanden onevenredig grote achterstand stapsgewijs in te halen. Wat de streefcijfers betreft, zullen we op regelmatige tijdstippen moeten nagaan of we vooruitgang boeken en waar zich knelpunten blijven voordoen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik zou mijn woorden nog even kort willen toelichten. Ik heb het niet

over het gros van de allochtonen gehad, ik heb enkel verklaard dat een groot aantal allochtonen tot de tweede en de derde generatie behoren. Dit is enkel een kleine nuancering.

Ik wil hier nog iets aan toevoegen. Door onze budgettaire beperkingen hebben we een wervingsstop moeten invoeren. Wat het actieve doelgroepenbeleid betreft, zal deze beslissing uiteraard belangrijke implicaties hebben. Het zal bijzonder moeilijk zijn het beleid gedurende de eerstkomende twee jaren te evalueren. Hoewel de wervingsstop niet absoluut geldt, vormt ze een bijzonder moeilijke periode om het aanwervingsbeleid van de Vlaamse overheid te beoordelen. Dit is niet louter een kanttekening bij de opmerkingen van de heer Gatz. Ik had dit punt in de loop van mijn eigen antwoord al naar voren moeten brengen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

- *De vergadering wordt geschorst om 14.21 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 14.34 uur.*

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het Institutionele Forum met betrekking tot de staats-hervorming

De voorzitter: Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Hauthem tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het Institutionele Forum met betrekking tot de staats-hervorming.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik heb mijn interpellatieverzoek op 7 december 2004 ingediend. Ik heb evenwel niet de indruk dat mijn vragen over een stand van zaken in verband met het Institutionele Forum ondertussen achterhaald zijn.

Van Hauthem

Het Institutionele Forum blijkt heel wat voeten in de aarde te hebben. Vlak na de federale verkiezingen van mei 2003 is de oprichting aangekondigd. Binnen enkele maanden is deze aankondiging al twee jaar oud.

Op 6 november 2003 – ondertussen ook al meer dan een jaar geleden – heb ik federaal vice-premier Vande Lanotte gevraagd hoe het met het Institutionele Forum zat, wanneer het voor het eerst zou samenkomen en wat er zoal op de agenda stond. Vice-premier Vande Lanotte heeft toen geantwoord dat – en ik citeer: ‘de agenda van het Institutionele Forum is in het regeerakkoord duidelijk bepaald: de hervorming van het tweekamerstelsel, de constitutionele autonomie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, artikel 195 van de Grondwet, verkiezingsdata voor de federale en de deelstaatverkiezingen, de invoering van de term ‘parlement’ voor de gewest- en gemeenschapsraden en de discussie over de structurele coherentie van de bevoegdheden, met de verkeersveiligheid en de ontwikkelingssamenwerking als belangrijkste onderwerpen’.

Dit is de agenda die de federale regering toen blijkbaar voor ogen had. Wat de timing betreft, heeft vice-premier Vande Lanotte toen verklaard dat hij en toenmalig vice-premier Michel ‘de komende weken een basistekst willen opstellen waarin de samenstelling en de timing van het Institutionele Forum aan bod komen. Het is de bedoeling punt na punt te behandelen. Het eerste onderwerp zal de verkeersveiligheid zijn. Het Institutionele Forum zal dus de komende maanden van start gaan.’

Het Institutionele Forum is de maanden daarop echter niet van start gegaan. De federale regering heeft de regionale verkiezingen van 2004 afge wacht. De openingsvergadering heeft uiteindelijk op 19 oktober 2004 plaatsgevonden. Wat tijdens deze vergadering uit de bus is gekomen, weten we eigenlijk niet. Volgens mij is er niets uit de bus gekomen. We hebben hier alleszins niets concreet over vernomen.

Hoewel tijdens de eerste vergadering geen nieuwe vergaderdatum werd vastgelegd, heeft vice-premier Vande Lanotte in de pers verklaard dat drie weken later een tweede vergadering zou plaatsvinden, tij-

dens dewelke op voorstel van minister Reynders en hemzelf afspraken zouden worden gemaakt over een vast vergaderritme en over de thema's die in het Institutionele Forum zouden worden behandeld.

Volgens deze verklaringen in de pers zou het Institutionele Forum op dinsdag 9 november 2004, drie weken na 19 oktober 2004, eindelijk zijn werkzaamheden hebben moeten aanvatten. Dat is echter niet gebeurd. Ik heb minister Vande Lanotte op 9 december 2004 nog eens naar een stand van zaken gevraagd. Hij heeft toen in verband met de samenstelling gezegd dat er nog naar een formule moest worden gezocht om er ook parlementsleden en senatoren bij te betrekken. Er zou een voorstel van agenda worden voorgelegd. Hij heeft op 9 december onder andere gezegd dat de uitnodigingen voor de volgende vergadering van het forum zouden worden verstuurd ‘in de loop van de volgende week’.

Er is ondertussen al meer dan een week verstreken sinds 9 december 2004. Ik ben dus benieuwd naar de stand van zaken in verband met de inhoud en de timing van het forum. Mijnheer de minister-president, hebt u al een uitnodiging ontvangen? Hebt u al een agenda ontvangen? Als we de agenda bekijken die de federale regering voor ogen had in november 2003, dan is er een bijzonder groot verschil met de lijst van zaken die u op het forum wenst te bespreken.

Wanneer zal het forum vergaderen? Met welke agenda zult u naar dat forum gaan? Gelet op de context en de inertie van beide kanten, vraag ik me af of het de federale regering en/of de Vlaamse Regering wel menens is met dit forum.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Van Hauthem, ik heb een uitnodiging gekregen voor het forum naar aanleiding van de bijeenkomst op 19 oktober 2004. De recentste uitnodiging is verstuurd op 21 december 2004 en geldt voor de bijeenkomst op 19 januari 2005.

Ik heb deze uitnodiging echter pas op 6 januari 2005 ontvangen, omdat er een perfecte naamgenoot van mij Vlaams ambtenaar is bij de admini-

Leterme

stratie IWBL. Verschillende mails en brieven die aan mij gericht zijn, komen bij hem terecht. Die uitnodiging is dus ook eerst bij hem terechtgekomen.

De uitnodiging geldt dus voor een bijeenkomst die op 19 januari 2005 om 10 uur zal plaatsvinden in de Senaat. Op de agenda staan de samenstelling van het forum, de agenda en de werkwijze van het forum.

Ik kan niets zeggen over de periode vóór 22 juli 2004, maar sinds de start van deze Vlaamse Regering heb ik verschillende keren mondeling en schriftelijk aangedrongen op een start van het forum en op duidelijkheid in verband met de agenda. Ik heb een eerste keer aangedrongen in verband met de agenda op 28 oktober 2004, omdat ik na de bijeenkomst op 19 oktober 2004 had gemerkt dat vice-premier Reynders over de agenda bepaalde uitspraken had gedaan in *Le Soir*.

Hij zei dat de federale agenda via een akkoord was bepaald op 26 april 2002 en dat hij zich daaraan zou houden. Naar aanleiding van die uitspraak heb ik verduidelijking gevraagd aan premier Verhofstadt, omdat die agenda haaks staat op afspraken die we in het Vlaams regeerakkoord hebben opgenomen. Ik heb op 24 november 2004 van de eerste minister een antwoord gekregen. Op het forum zullen de zaken worden behandeld waarover er binnen de toen nog paars-groene federale meerderheid een akkoord was bereikt, namelijk de hervorming van het tweekamerstelsel, de constitutieve autonomie van Brussel, de herziening van artikel 195 en de verkiezingsdata. Ik heb echter ook de bevestiging gekregen dat er behalve aan die zaken ook aandacht zal worden besteed aan onze vragen en aan vragen in verband met bevoegdheden. Er zal onderling een prioriteitsregeling worden opgesteld.

Nadat ik verschillende keren mondeling had geïnformeerd, heb ik na overleg met de rest van de Vlaamse Regering op 24 december 2004 een brief gestuurd naar de eerste minister om te informeren naar de vergaderdata en dergelijke, opdat ik de vergadering zou kunnen voorbereiden. Mijn brief heeft zijn brief gekruist, maar ondertussen was al beslist dat het forum zou bijeenkomen op 19 januari 2005.

Bij de uitnodiging zat een overzicht van de samenstelling als bijlage. Daaruit blijkt dat er nu is voorzien in de betrokkenheid van de Senaat. Er is ook bevestigd dat de werkzaamheden van die aard zullen zijn dat niet alleen een aantal nominatim aangeduide leden, maar ook hun plaatsvervangers zullen worden ingeschakeld in de werking van het forum en in de werkgroep. Er ligt nu een voorstel op tafel waarbij een Franstalige en een Nederlandstalige senator deel zouden uitmaken van het forum. De Franstalige senator is mevrouw Defraigne, de Nederlandstalige is de heer Vandenberghe of de heer Van den Brande. Het is de bedoeling dat we volgende week de namen van de plaatsvervangers voor de effectieve leden meedelen.

Inzake de agenda is het standpunt van de Vlaamse Regering heel duidelijk. We gaan niet meewerken aan een forum waarvan de agendapunten zich zouden beperken tot wat in het akkoord van 26 april 2002 van de toenmalige federale regering staat. Voor ons is het essentieel dat het gaat om een open agenda en dat de inhoud van de verschillende resoluties van het Vlaams Parlement, die u minstens even goed, zo niet beter dan ikzelf ken, aan bod kan komen. Ik denk daarbij aan de fiscale autonomie en een aantal bevoegdheden inzake verkeersveiligheid, werkgelegenheid, gezondheidszorg, spoorinfrastructuur, mobiliteit, solidariteitsmechanismen, enzovoort.

Uit mondelinge, informele contacten heb ik begrepen dat een aantal voorstellen wordt voorbereid voor volgende week woensdag. Dit houdt in dat, parallel met die agenda van 26 april 2002, ook een aantal voor Vlaanderen belangrijke punten worden besproken.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. We hebben nu tenminste al enige kijk op de samenstelling. Laten we echter eerlijk zijn, dat is niet het geval voor de agenda. U zegt wel dat u een open agenda werd beloofd. Als zo'n forum van start gaat, wordt er gewerkt met werkgroepen. In dergelijke gremia is dat meestal het geval.

Over een aantal zaken, zoals de verkeersveiligheid of de constitutieve autonomie, zal misschien vlug een akkoord worden bereikt. Over uw agenda – het

Van Hauthem

regeerakkoord – liggen de zaken echter heel wat moeilijker. Gaat u ervan uit dat over alle punten een akkoord moet worden bereikt of dat er anders geen overeenkomst is? Of bent u eventueel ook tevreden met gedeeltelijke resultaten? In het laatste geval wordt de discussie misschien stopgezet omdat er geen interesse meer is om voor de andere punten een oplossing te vinden.

Mijnheer de minister-president, gaat u ervan uit dat er een akkoord moet zijn over alle aspecten die in het Forum worden behandeld of dat er anders over niets een akkoord is?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Van Hauthem, ik zou eerst een mogelijk misverstand uit de wereld willen helpen. De vraag om een open agenda komt niet alleen van mij. De eerste minister heeft een schriftelijke toezegging gedaan, ik kan u een kopie van die stukken bezorgen. Premier Verhofstadt schrijft in zijn brief: 'Derhalve zal het forum gevoerd worden met een open agenda, zoals ik overigens duidelijk heb aangegeven in mijn toespraak ter gelegenheid van de start van het forum'.

In dit stadium kan ik niet meer garanties vragen met betrekking tot het open karakter van de agenda en de inbreng van de resoluties van het Vlaams Parlement. Natuurlijk moet dit alles volgende week worden bevestigd bij de concrete organisatie van de werkzaamheden.

Over de inhoud van de mogelijke akkoorden in het forum wens ik niet te veel vooruit te lopen. Het is echter evident dat de Vlaamse Regering geen vragende partij is om het enkel te hebben over de inhoud van het akkoord van 26 april 2002, wel integendeel. Dat blijkt trouwens uit de zeer duidelijke bewoordingen van het Vlaams regeerakkoord. We zullen zien wat mogelijk is, maar we streven het maximale resultaat na. Uiteraard zal elke stap vooruit grondig worden bekeken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de gevolgen van de privatisering van BIAC op de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Peumans tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de gevolgen van de privatisering van BIAC op de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord.

De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, het Vlaams regeerakkoord bevat een hoofdstuk over 'Meer Vlaanderen'. Daarin staat dat het beheer van de luchthaven van Zaventem moet worden geregionaliseerd.

Mijnheer de minister-president, een aantal mensen in uw positie zijn u daarin trouwens voorgegaan. Ik verwijs naar de voormalige ministers-president Somers en Dewael. Ook de heer Stevaert heeft zich in dezelfde bewoordingen uitgelaten naar aanleiding van het debat over de nachtvluchten.

Het beheer van de luchthaven wordt uitgevoerd door BIAC, dat in 1998 uit een samensmelting van de Regie der Luchtweegen en Brussels Airport Terminal Company ontstond. De RLW was een parastatale die de verantwoordelijkheid droeg voor de verkeersleiding, de landingsbanen en het beheer van de terminal en werd later als autonoom overheidsbedrijf omgedoopt tot Belgocontrol. De gemengde NV BATC was verantwoordelijk voor de exploitatie van de terminal. In oktober 1998, bij de oprichting van BIAC, kwam het beheer van de luchthaven zo goed als volledig opnieuw in één hand. Bij de oprichting van BIAC werd al gezegd dat ze op de een of andere manier moest worden geprivatiseerd.

Op dat moment beschikte de Belgische staat over 63,56 percent van de aandelen van BIAC. Onlangs is de federale overheid gestart met een nieuwe privatiseringsoperatie. Er waren een viertal kandidaten. De bedoeling was dat de federale overheid 30 percent van de aandelen zou behouden. Er werd

Peumans

een akkoord gesloten met de Australische groep Macquarie, die ook aandeelhouder is in andere Europese luchthavens, zoals die van Bristol en een van de vliegvelden van Rome.

Uiteindelijk heeft Macquarie de federale overheid een bedrag van 735 miljoen euro betaald voor 70 percent van de aandelen. De overheid verkoopt dus 33,6 percent van haar aandelen en verdient daarbij 352 miljoen euro. De huidige privé-aandeelhouders, zoals Ackermans & Van Haaren, hebben een fors bedrag gekregen bij de verkoop van hun huidige aandelen.

De overheid wil het geld volledig aanwenden voor de afbouw van de overheidsschuld en het aandienen van het Zilverfonds. Dat niet alleen de federale overheid, maar ook het management van BIAC een aardige euro aan deze transactie overhoudt – volgens berekeningen van Trends strijken enkele leden van het directiecomité in totaal 2,45 miljoen euro op – is een belangrijke, maar in het kader van deze vraag irrelevante opmerking.

De uitleg die de federale overheid en de bevoegde minister Vande Lanotte geven, is dat de privatisering absoluut geen ideologische inslag heeft en dat de resterende 30 percent van de aandelen de verankering van BIAC veilig moet stellen.

Op 10 december 2004 heeft de Vlaamse Regering het Start-project, het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling van de luchthavenregio, goedgekeurd. De Vlaamse Regering wil 'de luchthaven zelf en de luchthavenuitbating een maximale ontwikkelingskansen met bijkomende activiteiten op het luchthavendomein' geven. Of hiermee een volledige regionalisering van het beheer van de luchthaven bedoeld wordt, is ons niet duidelijk.

Mijnheer de minister-president, is de Vlaamse Regering betrokken bij de onderhandelingen of formeel op de hoogte gebracht over de privatisering van BIAC? Ik veronderstel dat u na de privatisering een onderhoud hebt gehad met de nieuwe eigenaars. Hoe staat de Vlaamse Regering tegenover de privatisering van BIAC?

Heeft de Vlaamse Regering ook het gevoel dat de federale overheid nog liever privatiseert dan regi-

onaliseert? Vorige week heeft de voorzitter van de task force, de heer Van Bever, gezegd dat 'na de gedeeltelijke privatisering BIAC nog maar voor 30 percent in handen is van de federale overheid. De overige 70 percent is nu eigendom van de Australische groep Macquarie. In mijn ogen is de NV BIAC nu een bedrijf zoals een ander, dat toevallig een luchthaven beheert die op Vlaams grondgebied ligt'. Hij voegt eraan toe: 'Communautaire scherp-slijperij hoeft je daar niet achter te zoeken. BIAC is voor de Vlaamse overheid vooral speciaal omdat het een luchthaven beheert die een grote impact heeft op de hele Vlaamse economie'.

Welke gevolgen heeft deze privatisering voor de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord, namelijk inzake 'Meer Vlaanderen'? Daarin staat: 'Het beheer van de luchthaven van Zaventem is een gewestelijke bevoegdheid'. Welke zaken vallen na de privatisering nog onder het beheer van de luchthaven van Zaventem en moeten, conform het Vlaams regeerakkoord, een gewestelijke bevoegdheid worden? Geldt dit onder andere voor het resterende aandeel van de federale overheid, dat de 'verankering van BIAC veilig moet stellen'? Wordt de regionalisering van het beheer van de luchthaven in het Start-project van de Vlaamse Regering besproken en zullen er onderhandelingen met de federale overheid worden aangeknoopt?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, tijdens het debat dat we hebben gevoerd over de toekomst van Zaventem, heeft de Vlaamse Regering gezegd dat bij het opstarten van SN Brussels Airlines een bedrag van 25 miljoen euro bij de PMV was gereserveerd om eventueel te participeren in BIAC. De toenmalige minister-president heeft toen enigszins in het midden gelaten wat met dat bedrag zou worden gedaan. Intussen is BIAC geprivatiseerd.

Mijnheer de minister-president, u hebt contacten gehad met de nieuwe eigenaars. Het is enorm belangrijk te weten wat de privé-aandeelhouder met de luchthaven van plan is. Die investering gebeurt niet zomaar: het is de bedoeling dat die inbreng van bijna 800 miljoen euro ook rendeert.

Hebt u tijdens uw contacten vernomen wat er zal gebeuren? Is er een businessplan? De investeerder

Van Rompuy

zal toch wel weten wat hij met de luchthaven van plan is. Volgens mijn informatie is het de bedoeling het aantal passagiers binnen 12 jaar te verdubbelen. Er wordt gesproken over 30 miljoen passagiers per jaar. Wat zijn de plannen met de nachtactiviteiten? De hele discussie over de normering, het lawaai, enzovoort, is heel belangrijk voor een firma die actief is op de luchthaven. Werden er garanties gevraagd? Indien ja, welk soort garanties?

Tijdens het debat heb ik gezegd dat dit geen ideologische kwestie is. 30 percent van de aandelen is nog in handen van de overheid. De investeerder is echter dominant. De vraag is wat hij met de luchthaven van plan is. Als de Vlaamse overheid participeert, zal ze van geen tel zijn. De Vlaamse overheid is echter wel bevoegd voor de omgevingsfactoren en heeft daardoor een belangrijke hefboom in handen.

Mijnheer de minister-president, weet u wat er in het business plan staat? Hoe zal de verhouding zijn ten aanzien van de federale overheid? Wat zijn de ambities van het Vlaamse Gewest in dat geheel?

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, ik zal eerst antwoorden op de concrete vragen van de heer Peumans. Formeel ben ik niet op de hoogte gebracht van de onderhandelingen. Op het juiste moment waren er wel contacten.

Gezien de grote economische belangen en de positie van een aantal bedrijven en groepen was en is het aangewezen om de zaak zeer discreet af te handelen. De verkoop van de overheidsparticipatie is trouwens een federale aangelegenheid. De Vlaamse overheid had alleen de mogelijkheid tot omzetting om te participeren. Ze was dan ook niet betrokken bij de onderhandelingen.

Ik heb geen oordeel uit te spreken over de opportuniteit. Ten persoonlijke titel kan ik wel zeggen dat het exploiteren van een luchthaven niet altijd moet behoren tot de kernopdracht van de overheid. Uit de evolutie van de exploitatie van luchthavens in West-Europa blijkt dat er bijzonder weinig nog in staatshanden zijn.

Wat we zelf hebben gedaan, werd niet zozeer ingegeven door gevoelens, maar gebeurde omwille van het verdedigen van de belangen van Vlaanderen. Nadat we op de hoogte werden gebracht van de naam van de overnemer, hebben we onmiddellijk contact met hem opgenomen. Ik heb een gesprek gevoerd met de gedelegeerd bestuurder van BIAC en met een vertegenwoordiger van de groep Macquarie. Naast de gebruikelijke kennismaking hebben we het tijdens dat gesprek vooral gehad over het businessplan van de nieuwe aandeelhouder en het toekomstperspectief voor de luchthaven van Zaventem. In het beperkte tijdsbestek zijn we natuurlijk niet in detail getreden.

Twee zaken zijn van heel groot belang. Het klopt wat de heer Van Rompuy zei: grosso modo dezelfde getallen werden geciteerd met betrekking tot de objectieven voor de groei van het aantal passagiers op de luchthaven van Zaventem. Er werd aan toegevoegd dat om die reden vooral bijzondere inspanningen moeten worden geleverd om langeafstandscarriers, vooral vanuit Azië, aan te trekken voor het openen van trafiek op Zaventem. Uit het gesprek bleek ook dat inzake Airport Village en wat daar allemaal mee samengaat, het bedrijf een aantal belangrijke ambities heeft inzake het onroerend goed van de luchthaven.

Voor de rest ging het gesprek onder meer over mogelijkheden voor PPS inzake de ontsluiting van de luchthaven, de zogenaamde fly over waardoor Brucargo zou worden ontsloten in de richting van de E19. Belangrijk voor ons was dat uit het gesprek bleek wie de groep is en wat diens belangrijkste intenties zijn.

We hebben ook duidelijk gevraagd naar de houding van de groep ten aanzien van de problematiek van de nachtvluchten. Macquarie bleek niet in de eerste plaats gericht op het aantrekken van goederentrafiek, wat bij uitstek een nachtelijke activiteit is, maar veeleer op wat 'hoogwaardige activiteiten' worden genoemd, zoals passagiersvluchten die meer toegevoegde waarde creëren op het luchthavengebied zelf. We hebben gevraagd of de vooropgestelde ontwikkeling van de luchthaven verzoenbaar was met de inhoud van de milieuvergunning die toen in eerste aanleg was verleend door de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant. Het antwoord was bevestigend. Het zal wellicht een rol hebben gespeeld bij de afhandeling in beroep van de milieuvergunning door de verantwoordelijke minister van de Vlaamse Regering.

Leterme

We hebben het ook gehad over een aantal zaken die terugkomen in het Start-plan, zoals de congestie. Bij een groei van de luchthaven van die omvang, moet er natuurlijk voor worden gezorgd dat de afhandeling via het openbaar vervoer en de weg mogelijk is.

Het klopt dat we bij de start van de regeerperiode hebben nagedacht over de opportuniteit van een aandeelhouderschap van de Vlaamse overheid in de nieuwe constellatie van BIAC. In het debat over de problematiek van Zaventem na het afspringen van de onderhandelingen met DHL, ben ik ervan overtuigd geraakt dat we ons vragen moeten stellen bij een symbolisch aandeelhouderschap dat geen echte impact toelaat op de strategie en de beleidsvoering van het betrokken bedrijf. Bovendien plaatst het ons misschien in een delicate positie van rechter en partij in het geval van het bepalen van de voorwaarden van de exploitatie in een milieuvergunning.

U vroeg wat de gevolgen van de privatisering zijn op de uitvoering van deel XVI van het Vlaams regeerakkoord. Het beheer van een luchthaven is iets anders dan de uitbating ervan. Het uitdenken van de toepasselijke regelgeving, decretaal en in uitvoeringsbesluiten, en het toezicht op de luchthaven zijn duidelijk regionale bevoegdheden. De exploitatie van een luchthavenbedrijf zelf valt daar niet onder. Het is trouwens geen kerntaak van een overheid.

Ons inziens zijn er geen bijzondere redenen om de overdracht te vragen van de resterende federale aandelenparticipatie in BIAC. Een aantal zaken zal uiteraard deel uitmaken van gesprekken, ook in het licht van het forum. Ik denk aan het transferen van een aantal bevoegdheden van de federale overheid die nu nog door de federale administratie – in het bijzonder de Federale Overheidsdienst Mobiliteit – worden uitgeoefend.

De regionalisering van het beheer van de luchthaven zal niet aan bod komen in het Start-project. Dat project is niet gericht op de overdracht van het aandeelhouderschap, maar concentreert zich op het creëren van extra ruimte voor economische activiteit, op de aanpak van de congestieproblematiek, die heel groot is in Vlaams-Brabant, op maatregelen voor de arbeidsmarkt en op de dwingende

noodzaak aan overleg over immissie- en emissienormen, onder meer voor geluid, met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zodat voldoende rechtszekerheid kan worden geboden aan elke klant van de luchthaven die er activiteiten ontplooit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het model-politiereglement met betrekking tot het verbieden van boerka's op openbare plaatsen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Heeren tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het model-politiereglement met betrekking tot het verbieden van boerka's op openbare plaatsen.

Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag dateert al van 25 november en werd ondertussen reeds beantwoord in de media. Die lange tussentijd heeft onder meer te maken met de begrotingsbesprekingen. Toch wil ik mijn vraag stellen, al is het maar opdat de kwestie kan worden teruggevonden in de parlementaire documenten.

Op 29 september werd de problematiek van het dragen van boerka's en de rol die een gemeente terzake kan spelen, aangekaart tijdens de plenaire vergadering. U kondigde toen een model van politiereglement aan. De burgemeester van Maaseik, de heer Creemers, heeft het dossier als eerste in Vlaanderen op de politieke agenda gezet. Hij heeft me twee maanden later gevraagd hoe het zat met het reglement. Met het model wou u de gemeenten ondersteunen en de zaak stroomlijnen.

Ondertussen is het model van politiereglement klaar – althans volgens de pers. Het zou interessant zijn dat u de inhoud ervan toelicht. Hebben alle gemeenten het ondertussen ontvangen? Is het beschikbaar via internet? Hebt u ondertussen vragen tot bijsturing ontvangen van de gemeenten?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mevrouw Heeren, het klopt dat burgemeester Creemers van Maaseik de problematiek van het dragen van boerka's in de stad als eerste heeft aangekaart. Hij wist niet goed hoe hij ermee om diende te gaan. Dat zette ons ertoe aan om iets te doen.

De Vlaamse Regering gaat immers uit van de filosofie dat we de lokale besturen, de gemeentebesturen en OCMW-besturen kunnen ondersteunen en een helpende hand kunnen reiken door zelf een modelreglement op te stellen. Daardoor kunnen de gemeenten immers achteraf niet worden geconfronteerd met allerhande wettelijke procedures. Bovendien spaart het de lokale besturen tijd en kosten uit, want op deze manier moeten ze geen juristen of advocaten aanspreken. Ze krijgen het model als het ware kosteloos ter beschikking gesteld.

Een federale omzendbrief van 1993 bepaalt heel expliciet dat iedereen die zich in het openbaar begeeft, identificeerbaar moet zijn. Identificeren houdt in dat het gelaat vrij moet zijn: het voorhoofd, de wangen, de ogen, de oren, de neus en de kin.

Ik vond het belangrijk een principiële signaal te geven. Ik ben van nature uit nogal redelijk ingesteld, en ik ben niet gericht op confrontatie. Toch denk ik dat een democratie maar kan overleven als de overheid bereid is om lijnen te trekken. Dat moet gebeuren met respect voor cultuur en religie. We moeten aan de bevolking duidelijk maken waar de grens ligt.

Het dragen van boerka's kan in de Vlaamse context niet. Ik werd trouwens ongevraagd bijgetreden door de voorzitter van de Moslimexecutieve, de heer Boulif. Hij stelde dat de boerka niets te maken heeft met religie of met de islam, maar alles met de traditionele klederdracht in Afghanistan en Pakistan.

Het model van reglement wordt aan de gemeenten ter beschikking gesteld via ABA. We profileren ons daarbij als ondersteuners van het lokale niveau.

Op 29 september werd hierover een debat gevoerd in de plenaire vergadering van het Vlaams Parle-

ment. Uw partijgenote, mevrouw Berx, heeft me toen ondervraagd. Ik vertelde dat ik de administratie de opdracht had gegeven een modelreglement voor te bereiden inzake het verbod om zich niet-identificeerbaar op het openbaar en het privé-domein van de overheid te vertonen. Ik vestig er de aandacht op dat dit modelreglement niet specifiek is gericht tegen het dragen van de boerka, maar dat het heel algemeen stelt dat men zich op openbare plaatsen niet zodanig mag kleden dat identificatie onmogelijk wordt.

Ik heb het modelreglement dat door mijn administratie werd voorbereid, goedgekeurd en samen met een verklarende brief op 1 december naar de provinciegouverneurs, maar ook naar de colleges van burgemeesters en schepenen van alle 308 Vlaamse gemeenten gestuurd. Ze kunnen er al dan niet gebruik van maken. Het is geenszins mijn bedoeling de besturen te verplichten dit modelreglement goed te keuren, de autonomie van de gemeenten speelt hierin volledig.

Algemeen stelt het modelreglement dat behoudens andersluidende wettelijke of reglementaire bepalingen of behoudens schriftelijke en voorafgaande gemotiveerde toelating van de burgemeester, het op het openbaar en het privé-domein van de overheid verboden is het gelaat volledig te bedekken zodat identificatie van de persoon onmogelijk is. Het modelreglement bepaalt verder dat het verbod niet geldt voor activiteiten met commerciële doeleinden en voor culturele en sportieve manifestaties die de burgemeester als zodanig vastlegt, bijvoorbeeld carnaval, processies, georganiseerde stoeten, sinterklaas en de kerstman. Het modelreglement voorziet in het geval van overtreding in een door de gemeenteraad te bepalen administratieve geldboete die wordt verhoogd bij herhaling binnen het jaar. Het maximumbedrag per inbreuk werd geplafonneerd op 250 euro. Ik herhaal dat de hoogte van de boete wordt bepaald door de gemeente of stad zelf.

Sinds 2 december kan dit modelreglement ook op de webstek van ABA worden geconsulteerd. Het webadres is www.binnenland.vlaanderen.be.

We houden niet bij welke gemeenten er ondertussen gebruik van maken, het model wordt enkel ter beschikking gesteld. Ik weet dat de stad Maaseik en de gemeente Lebbeke hier ondertussen gebruik van maken. De steden Gent, Antwerpen en Sint-

Keulen

Truiden hebben een eigen variant op dit reglement ontwikkeld. Deze varianten zijn opgenomen in een ander politiereglement of vormen het voorwerp van een specifiek politiereglement. Dit maakt deel uit van de lokale autonomie.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Ik zou de minister willen bedanken voor zijn antwoord. Ik heb deze vraag om uitleg op 25 november 2004 ingediend. Ze is vandaag nog steeds actueel. Het is bijzonder positief dat de gemeenten momenteel over een modelreglement kunnen beschikken. Ten aanzien van de 308 Vlaamse gemeenten heeft de Vlaamse overheid haar rol als dienstverlener vervuld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.17 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

